

První kapitola

Katja vstoupila do Anniny secesní vily. Nestávalo se často, aby ji Anna nechala stát na chodbě, nic neřekla a odběhla.

Katja ji hledala. Pomalu otevírala dveře a procházela místnostmi. Když konečně zaslechla, že jde Anna za ní, připravovala se na to, že ji obejmě, jenže Anna se u ní vůbec nezastavila.

„Posaď se, já hned přijdu,“ nabídla jí Anna, zatímco prošla kolem ní.

Jo, ale snad nejdu nevhod. To bych nechtěla. Katja vešla do obývacího pokoje a rozhlížela se. *Nemohla jsem se dočkat, až tu zase budu. Vypadá to, že máš špatnou náladu. Doufám, že se ti rychle zlepší, až se ke mně přitiskneš.*

Když Anna přišla, jen si povídaly a všechny touhy, které tam předtím byly, najednou chyběly. Seděly na pohovce a Katja ji hladila, ale Annu to nijak nevzrušilo.

„Ja čekala víc,“ špitla Katja po chvíli, co se u ní marně snažila doteky vzbudit chuť na společné milování.

Anna se k ní otočila: „To se někdy stává.“ *Milování s tebou je pro mě plně zvláštních krás, ale asi mě budeš muset nějak navnadit, jestli chceš, abychom spolu dnes něco zažili.*

„Kde je láska, nic nebrání,“ namítla Katja.

„Jenže milovat se dá různě a dokonalých lovestory je na světě hodně málo.“

Katja si ji prohlížela. *Tolik po tobě toužím, ale ty víš, jak moc. Neboj se, dnešek nezklame mě ani tebe.*

„Annuška, my můžeme se spolu koupat?“ napadlo ji. *Vezmu si do ruky obláček pěny a budu tě jím hladit.*

„Ty víš, že tuhle předehtu mám nejradši,“ Anna hned pookřála.

„Minule to bylo nadherne,“ Katja se na ni zahleděla a z jejích očí šla vyčíst dychtivá touha, která se právě přelévala jejím tělem.

Nadšeně se zvedla: „Ja pujdu na zahradu.“

„Pro růže? Přesně na to teď myslím.“

Katja se na ni podívala: „My pujdeme spolu?“

Anna se pousmála. „Věděla jsem, že se na to zeptáš.“

„A ja zase, že ty pro koupel poviš ano.“

Vyšly na zahradu. Katja se rozhlížela po planých stromech a pozorovala jejich větve na tmavomodrém nebi. *Sotva jsme kousek od domu, připadám si jako uprostřed lesa. Je tu temno. Ani Měsíc nikde nevidím. Jsem ráda, že jsi tu se mnou.* Katja se Anny chytla. Rty se jí v ten okamžik napínaly touhou po polibku.

„Neboj se, už tam skoro jsme. Vždyť víš, kde je mám.“

„Jo,“ řekla Katja a zasnila se, „bude to krásné.“

„Jako vždy. Tak, tady jsou,“ Anna se ohnula a nožičkem setnula několik stonků.

„Dej mi je, ja připravím,“ nabídla se Katja, když šly dovnitř.

Jakmile se ocitly v domě, Katja zamířila do koupelny.

Sedla si na kraj vany, vytrhávala lístky a poslouchala tekoucí vodu.

Říkala jsem, že se vrátím do jedné, vzpomněla si. Pořád máme spoustu času, který je jenom náš. Jsem teď v baru. Šla jsem tam hned po kurzu merengue jako ostatní holky a domů se vrátím taxíkem. Kdyby mi Anička nepsala, že je pryč, přišla bych zase po sedmé, kdy mi začíná taneční lekce. Vidím na ní, že je unavená, asi měla náročný den. Ta koupel jí určitě prospěje. Budu ji hýčkat.

Anna zatím ležela na pohovce mezi polštářky. Historiku o tom, že Katja nemá partnera, znala už dlouho. Nedávno ji však zahlédla z auta, jak šla s jedním mužem po ulici a držel ji kolem pasu.

Proč mi říkáš, že nikoho nemá? Nechtěla mě ztratit? Nebo snad zranit? Snažila se ji pochopit.

Jenže mně je jedno, jestli někoho má nebo ne. Myslela jsem, že chápe, že jde jenom o sex a o nic víc.

Anna o Katje často přemýšlela. Chtěla jejich schůzky někdy v budoucnu ukončit. Jenže touhy, pro které si chtěla tento prožitek vyzkoušet, byly pořád dost silné.

Zvedla oči. Katja zavinutá do froté ručníku stála před ní a srdce jí splašeně tepalo proti hrudní kosti. Společně odešly do koupelny. Katja rozvířila vodu špičkou nohy. *Ještě je horká.*

Osušku nechala volně spadnout na zem a Annu svlékla do naha.

Katja vkročila do vany jako první. Anna se k ní přidala. Seděly naproti sobě a dívaly se jedna druhé do očí. Katja nabírala do dlaní vodu a lístky, které jí zůstávaly mezi prsty, si hladila šji a poprsí. Usmívaly se na sebe a pak to přišlo. Dotek. A za ním následoval další.

Druhá kapitola

Aleš spěchal po práci domů oblíbenou zkratkou. *Chci Káťu obejmout, cítit její vášeň. Kdy se to mezi námi konečně zlomí a bude mít zájem víc se milovat, víc si mě všímat.*

Tašku s notebookem položil na stůl a uviděl ji, jak si lakovala nehty na balkóně.

„Jak se máš, miláčku?“ vyklonil se ze dveří.

„Mně krasivo, privět, Aljoša,“ pozdravila ho. Dal jí pusu na přivítanou.

„Co takhle vyrazit někam do přírody za romantikou?“

„Oh, ja teď němam naladu na...“

„Na mě, tak mi to už řekni!“

„Jit ven!“ vykřikla.

Zase ho zklamala. Bylo stále těžší žít vedle ženy, která ho přitahovala, ale nenechala se svést a ani nesváděla jeho. *Ty její bradavky, tak rád bych jí teď sundal tričko a něžně je líbal, ale copak můžu?*

Na Opavu se snesla tma.

„Tak na co si připijeme?“ ptal se jí, když seděli v obýváku.

„Na těbe,“ pozvedla skleničku.

„Nehodilo by se víc na nás?“

„Paňátno, na nas.“ Napili se bílého vína.

Aleš Katju objal, dal jí rty na tvář a pomalu je sunul dolů. Pak je obtiskl a vklínil ruku mezi její stehna.

„Záleží mi na tobě,“ díval se jí do očí, ve kterých rostla tráva, „ale proč jsi tak chladná?!“

Políbila ho. Na okamžik mohla třídit myšlenky. Jeho rty cítila ještě chvíli potom, ačkoliv se jí už nedotýkaly.

„Ty dumaješ, čto u meňa drugoj?“ rozrušeně se k němu otočila.

„Na to jsem nemyslel, věřím ti!“

„U meňa nět! Ty viš, ja mam tě rada. Jen ja teď němam myšlenky na to se milovat.“

„Proč mi to někdy neřekneš jen tak? Připadá mi, že mě máš ráda jenom, když mi něco vysvětluješ. Mám doufat, že to tak je a přitom se bát, jestli to není náhodou jinak?!“ vydechl, „víš, co by mě zajímalo? Přemýšlím o tom už docela dlouho. Jestli tě vůbec přitahuji?“

„Ja těbja očej ljublj, Aljoša,“ ujistila ho. Ucítila, že prsty posunul dál a ruku nechal volně ležet na jejím rozkroku.

„Tomuhle říkáš upřímnost?! Byl bych rád, kdybys mi to někdy řekla sama od sebe. Chci toho tolik?!“ *Tolik si přeju zažít okamžik, kdy budou tvoje pootevřená ústa dychtivě žádat více polibků!*

„Ja mluvím to rusky i česky, ale znamená to stejně.“

Katja ho nechtěla ztratit. Ale ani netoužila po jeho údu. Řekla by mu vlastní srdceryvnou odyseu, proč a jak, ale nedokázala to. Jakákoli kombinace metod, jak udržet jejich partnerství, viditelně selhávala. Výkřiky už nebyly výkřiky. A on si přetvářku doteď odmítal připustit. Snad proto, jak moc ji měl rád a jak moc se snažil mezi nimi cestu společného soužití.

„Dnes jsem na tebe v práci myslel. Na chvíli, až ti budu takhle blízko.“

„Ja taky vždy těším se na těbe.“

„Dost večerů spolu nejsme. O to víc si musíme užít ty společné,“ ukazováčkem jí odhrnoval vlasy ze spánků. Přál si zažít okamžik, kdy budou její pootevřená ústa dychtivě žádat více polibků.

„Kvůli tomu tanci,“ řekla smutně.

„Jsem rád, že sis našla něco, co tě baví. Když ses ke mně stěhovala, neznala jsi tu nikoho. Ale čas bez tebe se mi strašně vleče.“

„Mně taky.“

„Proto jsem začal s Martinem chodit na squash na Předměstí, aby mi utekly chvíle, kdy jsi pryč.“

„Ty v práci sedíš, tak sport je dobrý pro těbe.“

„Jo, a když přijdu domů, tak si lehnu k tobě do postele. Pokud ještě nejsi doma, čekám, až se vrátíš, abych mohl vedle tebe spokojeně vyčerpáním usnout.“ *Byl bych tak rád, kdybych alespoň jednou za čas mohl usnout vysílený z našeho milování. Mít zase uprostřed hrudi ten nádherný pocit, že si patříme.*

„Ty milý, že vždy čekaš,“ zvedla se z pohovky.

„Už chceš jít spát?“ *Víš, jak si užívám, když je ti se mnou krásně a cítím, že tě dokážu naplnit? Když mě chceš každým pohybem a já chci tebe?*

„Ja unavena.“ Dala mu pusku na tvář. Nic neřekl. Strnule seděl a ani se za ní neotočil.

Další večer plný tvého nezájmu, proč? Proč trávím osamělé noci uprostřed tichého bytu, protože mi myšlenky o nás nedají spát?

„Dobrou noc, miláček,“ zavolala na něj z ložnice.

